

кога Бози да царствувамъ, не ща забораваи никогда, единъ примѣръ толко злощастенъ, че единъ царъ не е достоинъ да владѣе, и не е благополученъ во свою силу, ако не покори власть свою на правое слово. О! що злощастіе голѣмо, кога е единъ человекъ опредѣленъ да е благополучіе людемъ, а онъ вмѣсто благополучіе да имъ производи злополучіе.

Конецъ Вшорья Книги.

КНИГА ТРЕТА.

СОДЕРЖАНІЕ.

Телемахъ приказува, че, наслѣдникъ Бокхоровъ като даде сичкія плененны отъ него Финикіанъ на задъ, освободисе и онъ и заведоха го на Тиръ въ Нарбаловый корабль кой управляваше Тиріанскую Флоту; и какъ му описа Нарбалъ Пигмаліона нхнаго царя, коего отъ жестокое сребролюбіе треба да се боятъ; а послѣ научи отъ Нарбала образы Тиріанскаго купечества, и какъ щеше да поиде съ единъ Кипрскій корабль за да отиде презъ островъ Кипръ на Итакій; забавленіе его обаче даде вину да разумѣ Пигмаліонъ, че бѣше чуждинецъ, и щеше да го улови; и какъ тога бѣдствоваше да погине; но Астарба тирановая суируга го освободи, заповѣдаючи да умре на неговоe мѣсто единъ младъ человекъ, кой за презираніе бѣше ю пропѣваль.

Калипсо слушаше тыя цѣломудренны глаголы съ велико удивленіе, и онова що ю веселеніе по-